ПРЕДСТАВИТЕЛНА ИЗЯВА

КЛУБ „МЛАД ФОТОГРАФ“

Изкуството, което е фотография

Сред древногръцките музи, покровителки на изкуството, няма да открием муза на фотографията.

„Фотографията не е изкуство” – ще кажат привържениците на разбирането, че изкуство е само онова, което е създадено от човешка ръка, а в случая е налице един съществен посредник между човека и крайния резултат и това е обективът, машината.

Фотографът е човек на техниката, а не на изкуството. Той трябва добре да познава техническите параметри на фотоапарата си, за да може да го нагласи така, че да се получи хубава снимка. Трябва да знае особеностите на светлината и каква бленда и скорост да сложи и т.н. Това са все технически въпроси, които имат малко общо с изкуството.

Можем да кажем, че и фотографът не сътворява нищо, а само улавя действителни моменти от живота и природата.

В такъв случай, ако художникът произвежда сам боите си (както това е било практика в миналото за велики художници като Микеланджело например), познавайки в дълбочина минералните и растителните суровини, значи е бояджия. Или пък художник портретист, който също на практика не създава нищо, а само възпроизвежда видяното, не може да се нарече човек на изкуството.

Андрей И. Арсов

Фотографията не е безпристрастно огледало на света. Фотохудожникът изразява своето лично отношение към запечатаното чрез ракурс, светлина, перспектива, точен момент... Фотохудожникът е не по-малко активен по отношение на естетическото възприемане на обектите, отколкото артистът във всяко друго изкуство. Техниката за снимане облекчава и опростява изобразяването на действителността. В този план задоволително достоверно изображение може да се получи с минимална загуба на време за усвояване на процеса на снимане. В живописта съвсем не е така.

Давид Колер

Черно-бяла фотография. За първи път е използвана преди 150 години. Особеното при нея, както подсказва името, е, че снимките са черно-бели. Известна е и под наименованието монохромна фотография. В този модел на фотографията, монохромните снимки не са само черно-бели, а съдържат и други нюанси. Стилът е абстрактен, като преобладава сивото и кафявото.

Йоана Д. Билчева

Цветна фотография. Знае се, че води началото си от XIX век, и по-точно, че първта цветна снимка е фотографирана през 1861 година. Основните цветове са: червено, зелено и синьо. Комбинацията на тези 3 цвята образуват други, познати ни от съвременните вестници, списания и снимки.

Любомир И. Янков

Любителска. Само по себе си, любителската фотография е разновидност на фотографията като цяло. Интересното тук е, че всеки може да стане фотограф с помощта на телефон, камера или друго снимащо устройство, с което да запази избран от него обект за спомен.

Габриел Д. Станев

Професионалата фотография е наречена още **Модна**. Използва се за снимане повреме на фотосесии и репортажи в телевизията. Интересна особеност е, че професионалното снимане се влия от фактори като: осветление, уменията на фотографа и скъпи и модерни фотоапарати с висока разделителна способност.

Преслава К. Христова

Портретна. Както подсказва думата, се цели снимане на хора в анфас. Тук отново е необходимо наличие на професионален фотограф и фотоапарат с висока разолюция. Много е важно изображението е „чисто“ и да с доба видимост. Изисква се точност и голям опит, за да се заснема портрет на човек.

Алекс А. Бориславов

Художествената фотография се свързва с това, че всяка снимка може да бъде истинско художествено произведение на изкуството. По-точно казано, в този вид фотография се обръща най-голямо внимание на излъчването на обекта, неговите реакции, емоции, държание и настроение.

Теодора Н. Тошкова

Тихомир А. Атанасов

Фикрет А. Ангелов

Любомир И. Янков

Любомир И. Янков

Давид Колер

Андрей И. Арсов

Йоана Д. Билчева

Фикрет А. Ангелов

Автентичността на фотографското изкуство не само, че не изключва творчеството, а напротив, подсилва ефекта от силата на реално случващото се събитие. За постигане на замисъла си фотографът-художник използва различни средства, които в голяма степен се припокриват с тези, използвани и в изобразителните изкуства. Затова както при анализа на една живописна творба, и при фотоснимката, говорим за творчески замисъл, композиционна завършеност, цветово изображение и т.н.

Фотографът Робърт Капуто дава полезен съвет – да мислим с прилагателни: „След като решиш кое в сцената те привлича – казва той, помисли за характера на мястото. Изброй прилагателните, които би използвал, за да опишеш гледката на свой приятел: величествен дъб, избуяла градина … и т.н. След това потърси начини да изразиш усещането, … да предадеш духа на мястото.” Този по същество много прост практически съвет е много важен и се използва в някои училища за създаването на много по-богат изказ към произведения на фотографията.

Благодаря за вниманието!